

سیاوش حقیقی، تهیه کننده مشهدی در گفت وگو با شهرآرا:

در مشهد فیلم ساز خوب داریم اما...

افخمی | قاسمی

گفت و گوی ویژه

سیاوش حقیقی، سینماگر مشهدی که فعالیت هایش را در تهران پیگیری می کند، تا به امروز آثار مختلفی را تهیه کرده است که از میان آن ها می توان به فیلم «مادری»، ساخته رقیبه توکلی، «خون خدا»، به کارگردانی مرتضی علی عباس میرزایی و «سگ ها دیشب نخوابیدند»، اثر رامین رسولی، اشاره کرد. حدود دو سال پیش، خبر همکاری او با هادی حاجتمند، کارگردان مشهدی، برای ساخت سریالی با موضوع شهدای غواص لشکر ۲۱ امام رضا^(ع) خراسان منتشر شد که تا به امروز در حد همان خبر اولیه باقی مانده است. اما این دو سینماگر مشهدی قصد دارند به زودی پروژه مشترک دیگری را جلوی دوربین ببرند که احتمالا در جشنواره فیلم فجر سال آینده رونمایی خواهد شد. حقیقی چندی پیش در سفرش به مشهد، با مادر باره تهیه کنندگی در سینمای ایران و فعالیت های جدیدش به گفت وگو نشست که در ادامه پیش روی شماست.

● تعریف اشتباه تهیه کنندگی در ایران حقیقی در ابتدای صحبت هایش به تعریف اشتباهی که درباره تهیه کنندگی در سینمای ایران وجود دارد، اشاره می کند و می گوید: در سینمای ایران براساس اشتباهی که در ذهن بسیاری از مردم وجود دارد، تنها به کسی تهیه کننده گفته می شود که خودش پول دارد، هزینه می کند و کار را به نتیجه می رساند اما در تعریف سینمای حرفه ای و آکادمیک، تهیه کننده حتما نباید خودش پول داشته باشد. در واقع تهیه کننده، تکنیسین خوب برای جمع کردن عوامل خوب و جذب سرمایه است. اومی داند چطور برای رسیدن به نتیجه مطلوب هزینه کند تا حداقل بخشی از مردم از دیدن فیلم لذت ببرند. به گفته این تهیه کننده، در سینمای ایران مکانی به عنوان کمپانی وجود ندارد، از این رو تهیه کننده باید خودش توانایی جذب حمایت مالی را داشته باشد. او ادامه می دهد: در سال های گذشته، بزرگان سینما مانند بهروز افخمی یا سید ضیا ها شمی خودش کمپانی داشتند که از دل آن ها بهترین فیلم های سینمایی اول انقلاب بیرون آمد. اما از یک جایی به بعد، اختلاف ها شروع شد و کمپانی ها از بین رفت و فقط یک نفر به عنوان تهیه کننده ماند.

به نظر حقیقی اگر در ایران کمپانی های سینمایی وجود داشت، تهیه کننده پول را از کمپانی دریافت می کرد و بعد سراغ مسئولیت های دیگرش می رفت. اما الان تهیه کننده خودش باید به دنبال پول برود، مجوزها را پیگیری کند و کار را به نتیجه برساند.

او تهیه کنندگی را وظیفه ای سخت اما لذت بخش می داند و بیان می کند: تهیه کننده برخلاف کارگردان که هر دو یا سه سال فیلم می سازد، می تواند هرسال با افرادی که دوست دارد و با

کار و اندیشه هایشان موافق است، دو یا سه فیلم کار کند. همچنین تهیه کننده با انواع آدم ها در ارتباط است و می تواند سوزه های مختلفی را از کمدی گرفته تا مذهبی و دفاع مقدس، جلوی دوربین ببرد. به نظر من، این کنار هم چیدن درست آدم ها که وظیفه تهیه کننده است نه کارگردان و پیشنهادهایی که اومی تواند بدهد، کاری لذت بخش و جالب است. ● کمبود بودجه در مشهد حقیقی، حضور در عرصه تهیه کنندگی را از زمانی که به تهران رفته، آغاز کرده است. او

تولید فیلم «آتش به اختیار» با هادی حاجتمند

حقیقی در صحبت هایش از همکاری خود با هادی حاجتمند در پروژه ای سینمایی به نام «آتش به اختیار»، خبر می دهد؛ پروژه ای سنگین در ژانر دفاع مقدس به نویسندگی مشترک احمد رضا درویش و هادی حاجتمند که احتمالا سال آینده در چهل و دومین دوره جشنواره فیلم فجر رونمایی خواهد شد. او بیان می کند: مرحله نگارش فیلم نامه تمام شده است و در مرحله جذب سرمایه گذار و حمایت هستیم. امیدوارم بتوانیم بودجه ای خوب جذب کنیم تا اثری با کیفیت را پیش روی مخاطبان قرار دهیم. حقیقی که پیش از این قرار بود سریالی با موضوع شهدای غواص لشکر ۲۱ امام رضا^(ع) خراسان و نقش آن هادر عملیات کربلای ۴ و ۵ را در همکاری با هادی حاجتمند تولید کند،

درباره سرنوشت این پروژه نیز توضیح می دهد: به دلیل نبود پول و حمایت نکردن مسئولان خراسان رضوی، من و هادی جلوی کار را گرفتیم؛ چون اگر می خواستیم در این شرایط تولید سریال را پیگیری کنیم، باز باید با ۲۵۰ میلیون تومان، کار ۳ میلیاردی می ساختیم. نتیجه اش هم همان فاجعه ای می شد که قبلا برای همه ما پیش آمده است. بنابراین تصمیم گرفتیم آهسته و پیوسته حرکت کنیم. تهیه کننده سینمای کشورمان ادامه می دهد: از آنجایی که مدیران فرهنگی استان خراسان خیلی دغدغه فرهنگ ندارند، برای این پروژه هیچ کمکی به ما نکردند. همچنین زمانی که ما پول را تامین کردیم، صداوسیما ایرادهایی به کار گرفت و در سازمان کشمکش هایی

پر رنگ است. ۱۰۰ فیلم ساز مجبورند زیرآب هم را بزنند تا در نهایت یک نفر به بودجه برسد، از این رو خدا را شکر می کنم که آقایان باعث وبانی رفتن من به تهران شدند تا دست کم بتوانم با افراد حرفه ای سینما کار کنم و سینما را به صورت حرفه ای یاد بگیرم؛ البته هنوز هم در حال کسب تجربه هستم. به گفته حقیقی، ظرفیت سینمایی بسیار خوبی از لحاظ نیرو در مشهد وجود دارد، ظرفیتی که باید مدیریت شود.

این تهیه کننده با تاکید بر ضرورت مدیریت هزینه ها یادآوری می کند: اگر نهادهای مختلف، بودجه فرهنگی را به اندازه تخصیص می دادند، این شهر پیشرفت می کرد. اصل ماجرا همین نقطه است،

امر قدسی و بحران بازنمایی تبیین ۴گزاره انتقادی درباره تئاتر دینی

در میان گروه های چپ مذهبی-شکلی از زبان وافتخار بر قامت این درام تافته شد.

فقدان یا بهتر است بگوییم کمبود محصولات فاخر در دهه ۶۰ و رشد شبکه های استانی در دهه ۷۰ حجم غلبه ای از این محصولات مناسبتی و کلیشه ای را به مخاطب عرضه کرد که تا امروز چیزی جز بازتولید بی رمق و ملول و آن کلیشه ها نیست. درام دینی باید از این کلیشه در حوزه زبان و بافت نمایشی دوری کند و به خلق موقعیت های نو و بدیع روی بیاورد. یکی از بهترین نمونه ها در این زمینه، «اسب ها و نیز» پل، از محمد رحمانیان و تلاش های هنرمند ار زشمندی چون داوود میر باقری است.

سوم: تئاتر دینی، تئاتر تردید است نه تئاتر یقین. نمایش یقین بدون بازگفت تردید، شخصیت های درام را بدون بعد و تناقض و غیردramاتیک می سازد. تئاتر دینی برای موفق بودن باید تردید را درست نشان دهد تا رسیدن به یقین معنا و مفهوم واقعی خویش را بیابد. در نتیجه تئاتر دینی، زمانی می تواند موفق باشد که در طرح ماجرا و روایت، بیشتر این جهانی باشد تا آن جهانی و بیشتر آفاقی باشد تا انفسی. نمایش نامه ناگهان هذاجیبی... از عباس غلبلندیان، نمونه مناسبی از این رویکرد است.

چهارم: چه خوشمان بیاید چه بدمان بیاید، مناسبات تولید و مصرف اثر هنری در جهان امروز، ضلع انکارناپذیری دارد به نام سرگرمی. منظورم از سرگرمی در اینجا، نوعی لذت انسانی منحصر به فکر و اندیشه است. کشش داستانی، جزئی نگری در شخصیت پردازی، شوخ طبعی، بیان پارودیک، کیفیت روایی و معنا سازی غیر مستقیم، می توانند نمونه هایی از شاخصه های سرگرمی سازی در جهان

دکتر محمد صالح حسینی منتقد و فعال دانشگاه

دینی با یک پیش فرض غلط شروع می کنند. آن ها حقیقت یا به بیان دراماتیک ما زاد مضمونی یا در بیان نقد ادبی، معنای مضمنی اثر را پیش از شروع روایت و پیش از معرفی جهان نمایش نامه برای خود مشخص، عینی و تعیین پذیر می کنند و صرفا جهان درام را ابزاری برای بیان آن حقیقت می دانند. در این آثار، شمر یا عمر سعد پیش از شروع نمایش، شیطان و دجال و جانی تعریف می شوند و مجالی برای نمایش تحول شخصیت و فرصتی برای حرکت هویتی در منحنی درام در نظر گرفته نمی شود. بنابراین آدم ها (منظور شخصیت هایی غیر از معصومین و ائمه) یا به طور پیشینی، قدیس و معصوم و پا ک هستند یا به طور پیشینی، بیست و لعین و جنایتکار. بنابراین همه چیز غیر واقعی به نظر می رسد. همه چیز با سمه ای و باورناپذیر جلوه می کند. این پدیده زمانی بغرنج می شود که پای جهانی به نام درام در میان است، جهانی که بر پایه کشش، تقابل، درگیری و تحول است. زمانی که حقیقت را از پیش واضح و مبرهن بدانیم و فرصتی برای شکل گیری و رسوب آن در قالب درام باقی نگذاریم، حضور ووا کش معرفت شناسانه تماشاگر از کار می افتد و در نتیجه محصول نهایی تا حدیک بیانی به منشور سیاسی و مذهبی تنزل پیدا می کند. درام مذهبی اگر می خواهد تأثیر گذار باشد، باید طرح مسئله کند و فرصت کشف حقیقت را برای مخاطب مهیا سازد. نمونه موفق این مسئله را می توان در مجلس ضربت زدن از بهرام بیضایی مشاهده کرد.

دوم: تئاتر دینی به شکل اسف باری اسیر کلیشه های کسل کننده و زبانی و تاریخی قجر گونه نا بجا ست. در جایی که دقیقا نمی دانم کجا- شاید در دهه ۵۰

نمایش «ریشه ها» در «هنگام»

نمایشگاهی انفرادی از آثار نقاشی رضا جنگی، از هنرمندان کارتونییست و طراح مشهدی، با نام «ریشه ها، از ۱۱ تا ۲۰ شهریور برگزار می شود. علاقه مندان به آثار این هنرمند روزنامه شهرآرا، می توانند از ساعت ۱۷ به نگارخانه «هنگام، واقع در خیابان ارشاد بروند.

اخبار هنری مشهد

اجرای تئاتر «سایکو» در «خورشید»

تئاتر «سایکو، به کارگردانی سامان شرفی و محسن رامندی از ۱۴ شهریور، ساعت ۲۰:۳۰ در تماشاخانه خورشید روی صحنه می رود. در این نمایش اجتماعی، سید محمد سادات، مجید نصادری،

مهدیس احمدیان، مرتضی عابدی، سامان شرفی و محمود کربمی نقش می آفرینند.

اکران «پسر دلفینی» در سینما های مشهد

پویانمایی «پسر دلفینی»، محصول کشور ایران، پس از اکران موفق بین المللی، ۹ شهر یور در سینما های مشهد نمایش داده شد. «پسر دلفینی، یک پویانمایی با موضوع خانوادگی، ماجراجویانه و کمدی است و داستان آن

از این قرار است که وقتی یک فروند هواپیما در دریا سقوط می کند، یک دلفین و مادرش، نوزاد پسری را که در دریا افتاده است، نجات می دهند و از او مراقبت می کنند. نوزاد پسر (پسر دلفینی) بزرگ تر که می شود، هویت خود را پیدا می کند. او از دریا خارج و راهی جزیره می شود تا مادرش را پیدا کند. این فیلم در حدود ۷۰۰ هزار و ۷۰۰ سالن سینما در روسیه و کشورهای آسیایه میانه اکران شد.

درخشش اثر فیلم ساز مشهدی در سنول

فیلم کوتاه «چپ دست»، به نویسندگی و کارگردانی نسرین محمدپور، فیلم ساز مشهدی، توانست از بخش رقابتی جوایز آسیایی بیست و چهارمین دوره جشنواره فیلم زنان سنول، جایزه دریافت کند. بنا بر این گزارش، در این بخش

که سه جایزه داشت، نسرین محمدپور برای «چپ دست» جایزه nbp را که پنج داور تعیین می کنند، از آن خود کرد. جایزه nbp را یک شرکت هنری به یک فیلم اختصاص می دهد. بیست و چهارمین دوره جشنواره فیلم زنان سنول، ۲۵ آگوست تا اول سپتامبر ۲۰۲۲ در سنول برگزار شد و «چپ دست» در این دوره در بخش فیلم های کوتاه با ۱۹ فیلم کوتاه دیگر رقابت کرد. در خلاصه داستان فیلم کوتاه ۱۵ دقیقه ای «چپ دست» آمده است: «مریم تصمیمی بزرگ در سر دارد و قصد دارد کاری انجام دهد و خود را برای این کار آماده می کند اما...»

مصطفی راغب در مراسم رونمایی آلبومش در موسسه همدم: برای ماندگاری نیاز به معنویت است

مراسم «حال نامعلوم» که شامل رونمایی از آلبوم موسیقی مصطفی راغب و اعضای آن است، در موسسه خبریه و توان بخشی همدم مشهد برگزار شد. به گزارش ایسنا، این خواننده مطرح موسیقی ایران با حضور

در مراسم اعضای آلبوم موسیقی خود در موسسه توان بخشی دختران بی سرپرست همدم، ضمن بازدید از این مجموعه در جمع خبرنگاران اظهار کرد: امروز با دیدن بچه های موسسه همدم و مهارت های آن ها، در چرخه زیبایی از زندگی به روی من باز شد. هنر آن ها واقعا بی نظیر است و هر کدام دارای تفکر و زندگی خاصی هستند که یک انسان معمولی نمی تواند آن را به راحتی درک کند.

وی با بیان اینکه حسرت می خورم که چرا زودتر سراغ بچه های همدم نیامدم، تصریح کرد: امروز انرژی مثبت فراوانی از این بچه ها دریافت کردم و دوستان هنرمند خود را دعوت می کنم که سراغشان بیایند و از نزدیک با دنیای آن ها آشنا شوند. راغب با اشاره به لزوم ارتباط هنرمندان با موسسات خبریه بیان کرد: زندگی دو بعد مادی و معنوی دارد. به نظر من، یک هنرمند در وهله اول برای موفقیت کار خود و ماندگاری، نیاز به معنویت دارد که با قیلت صالحات است و لازمه ماندگاری یک اسم و جایگاه، انجام کارهای خیر است.

شهرآرا

شنبه ۱۲ شهریور ۱۴۰۱
شماره ۵، صفحه ۱۴۴
شماره ۲۲۵۱

۱۱

↓

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱

۱۱